

heller ikke været saa heldig at forstaa det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgtreds (Jungersen). Det Spørgsmaal om at gaa mere nordpaa og længere vestpaa maa være et aabent Spørgsmaal ved Behandlingen af Forslaget. Men jeg har heller ikke forstaaet, hvad det vigtige Spørgsmaal om en eventuel Havn ved Løkken og Spørgsmaalet om en Bane fra Hirtshals til Hjørring eller Spørgsmaalet om en Havn ved Blokhus og Kanaliseringen der vedkommer denne Sag, medmindre man skal have en Bane over den nye Kanal, som det ærede Medlem for Viborg 5te (Thorup) og Maribo 4de (Clausen) vil bygge for os, ogsaa for fremmede Penge. Jeg har forstaaet det ærede Medlem saaledes, at han i Anledning af dette Forslag atter vil minde os om sin ømme Hæl, Hirtshals, og han har fuldstændig Ret til skarpt at betone sin Bys Interesse — deri giver jeg den ærede Minister Ret — naar vi blot have en Regjering, som — det har ingen Anvendelse her — ikke lader sig for meget lede af lokale Interesser til at opnaa en Del Fordele paa Jernbanevæsenets Omraade, saa at Resultatet tilsidst spiller lidt i det Brogede. Jørbright er jo den ærede Forslagsstiller ikke gaaet imod, hvad jeg har sagt om Forslagets Indhold; han har tværtimod erkjendt, at de Spørgsmaal, jeg omtalte, skulde tages op, og den ærede Minister har været enig heri. Jeg skal derfor ikke opholde mig derved, men jeg har navnlig ønsket Ordet i Anledning af en Ytring af den ærede Minister, som jeg ikke ret vel kan lade staa, thi derved forplumres noget min Opfattelse af det foreliggende Spørgsmaal. Den ærede Minister mente, at jeg har paaanket Regjeringens Mangel paa Visdom med Hensyn til Banerne fra Næstved til Slagelse og fra Løgstør til Hobro, forsaavidt angaar Statsanlæg med ringe Tilfud. Saaledes opfattede jeg, at den ærede Minister havde forstaaet mig. Men det er for det Første en ren Misforstaaelse, og for det Andet har jeg i den Forbindelse slet ikke omtalt Næstved—Slagelse Banen; thi jeg erkjender ligesom i de 2, 3 sidste Aar, hvori Slagelse—Næstved Banen har foreligget, og i længere Tid, at Næstved—Slagelse Banen, naar den faar sin Stikbane til Skjælfør, hvilken det vilde være Synd mod Skjælfør at negte, er et berettiget Baneanlæg. Jeg nævnte derimod Slagelse—Bærlev Banen; thi der forstaaer jeg ikke Regjeringens Visdom, navnlig ikke med Hensyn til Retningen og Beregningerne af denne Retning for Holbæk Amts Interesser, og med Hensyn til Sylland sagde jeg, at jeg forstod ikke Visdommen med Hensyn til Retningen Løgstør—Hobro, i alt Fald

naar der ikke samtidig kom en Linie til Løgstør fra Boulstrup eller Mars. Jørbright skal jeg bemærke, at jeg kan vel forstaa, at naar Staten har taget Hovedaarerne for Jernbanerne i et Land — jeg tror, at der mangler endnu en Hovedbaare, nemlig en Bane Løgstør Viborg og Sydpa, en Tverbane ad Halsted, Brørup, Bramminge eller saa foruden nogle andre — siger man: Nu maa vi have provindstiel Hjælp, og saa bestemmes Tilfudet efter Forholdene og navnlig ogsaa efter Egnenes materielle Evne. Naar man saa blot ved disse Anlæg vilde gaa ud fra, at alle Statens Borgere, hvor de end bo, have den samme Ret til at nyde Gavn af Statens Goder, ganske vist med de Modifikationer, som Egnenes afvises Belliggenhed kunne bestemme, og derhos under den Forudsætning forlange en alvorlig Forberedelse af disse Amtsjernbaner, disse nye Amtsveie, som skulle træde i Stedet for de andre Veie, en ganske anden Forberedelse, end man hidtil har givet disse. Der tror jeg, at den ærede Minister kunde gjøre meget, naar han afviste nogle specielle Forslag og krævede en mere samlet Overveielse af et Amts eller tilstødende Amters Forhold med Hensyn til Udviklingen af disse Jernveie, der kunne kaldes Amtsjernveie. Ogsaa jeg har rigtignok den Opfattelse, at forsaavidt man har tilladt Amts- og Sognekommuner efter Stemningen i Diebliffet og efter den Indflydelse, som enkelte Mænd kunne udøve, ved saadan Tegning at sætte sig i Gjæld for flere Slægtled, er det hverken retfærdigt eller overensstemmende med Kommunallovene eller med Nøiagtighed. Vi vide jo, at naar saadanne Jernbaner skulle anlægges ved Tilfud, og det skal gaa som hidtil, beror det ofte paa, hvilke af Sogne- raadene eller af deres Formænd i de forskjellige Kommuner der ere de snildeste. Det gaar paa Maa og Jaa; jo stærkere Andre trænge paa, desto mere holde de sig tilbage, idet de sige: vi faae det alligevel, saa give vi et Stub tilsidst; saaledes gaar det. Derfor derimod den Regel var tilstede for Bestemmelsen af Udviklingen, at Staten leverede Pengene eller Pengene udlægges af Staten, og man forlangte for de Dele, som Amtet, Bjerne og maaste enkelte af Sognene skulle udrede, Obligationer med Forrentning og Afbetaling i et Par Slægtled, vilde det gaa ganske anderledes lempeligt og retfærdigt, og det Gode, som Jernbanevæsenet er for vor materielle Udvikling og ikke allerminst under de nuværende Forhold baade for Smør og Svin og meget Mere, vilde komme ganske anderledes af sig selv. Men for at det kunde ske, maatte vi kræve, at Amts- raadene og Bjerne i forenede Delegationer,